

Sygn. akt II K 660/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szelağ

Protokolant Kinga Grzywacz

w obecności

Prokuratora -----

po rozpoznaniu dnia 31.07.2018r., 18.09.2018r.

sprawy **M. M. (1)**, urodz. (...) w S.

syna M. i D. z d. A.

oskarżonego o to, że: w okresie od maja 2010r. do 04.10.2012r. i od 05.04.2014r. do 08.04.2018r. w L., woj. (...) uchylał się do wykonywania obowiązku alimentacyjnego wobec M. J. (1) określonego wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie Wydział III Cywilny z dnia 04.05.2010r. sygn. akt III C 1024/09 na kwotę 400 zł, przy czym łączna wartość powstałych wskutek tego zaległości stanowiła równowartość co najmniej 3 świadczeń miesięcznych; -

tj. o czyn z art.209§1kk

orzeka:

oskarżonego M. M. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym ustala, że oskarżony działał w okresie od czerwca 2010r. do 05.10.2012r. i za to na podstawie art.209§1kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł (dziesięć); -

- na podstawie art.627kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 320 zł (trzysta dwadzieścia) tytułem kosztów sądowych w tym 250 zł (dwieście pięćdziesiąt) tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 660/18

UZASADNIENIE

- na podstawie art.422§2kpk uzasadnienie ograniczono do rozstrzygnięcia o karze

W świetle poczynionych przez sąd ustaleń, wina M. M. (1) nie budzi żadnych wątpliwości i czynem swoim wyczerpał on dyspozycję art.209§1kk. W okresie od czerwca 2010r. do 05.10.2012r. w L. uchylał się do wykonywania obowiązku alimentacyjnego wobec M. J. (1), określonego wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie Wydział III Cywilny z dnia 04.05.2010r. sygn. akt III C 1024/09 na kwotę 400 zł, przy czym łączna wartość powstałych wskutek tego zaległości stanowiła równowartość co najmniej 3 świadczeń miesięcznych. Należy w tym miejscu wskazać, że dobrami, które chroni przepis art.209§1kk, jest zabezpieczenie materialnych podstaw egzystencji osób dla sprawcy najbliższych oraz tych, których prawa w tym zakresie zabezpieczone są orzeczeniem sądowym lub ustawą. W ocenie

sądu, M. M. (1) swoim niefrasobliwym działaniem doprowadził do tego, że M. J. (2) nie otrzymywała należnych jej świadczeń przez okres ponad dwóch lat. W tej sytuacji obowiązek utrzymania dziecka przejęła na siebie w całości matka M. K..

Z analizy ujawnionych w sprawie dowodów wynika, że oskarżony wypełnił również drugie znamię, jakim jest uchylanie się do wykonywania obowiązku alimentacyjnego. W pojęciu „uchyla się” zawarty jest zawsze negatywny stosunek psychiczny osoby zobowiązanej do świadczenia, powodujący, że nie dopełnia ona nałożonego na nią obowiązku, mimo że ma obiektywną możliwość jego wykonania. Sąd nie neguje wyjaśnień M. M. (1), w których podawał źródła swojego utrzymania, jednakże nie powoduje to wyłączenia jego winy. W tej konkretnej sprawie, przy ocenie postępowania oskarżonego, należy brać pod uwagę jego realne możliwości realizacji zasądzonych alimentów. W ocenie sądu, na bazie ujawnionych w sprawie dowodów, oskarżony nie przedstawił żadnych rzeczywistych przeszkód, aby wykonywać obciążający go obowiązek alimentacyjny choćby w części w w/w okresie. Sąd uznał jedynie, że nie można przypisać M. M. (1) umyślności jeśli chodzi o drugi okres objęty aktem oskarżenia, czyli od 05.04.2014r. do 08.04.2018r. Nie ma bowiem żadnych wątpliwości, że w tym czasie oskarżony w miarę swoich możliwości regulował należne alimenty.

Wymierzając M. M. (1) karę 250 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, sąd kierował się dyrektywami wynikającymi z treści art.53kk. Za przestępstwo z art.209§1kk ustawodawca przewidział karę grzywny, ograniczenia wolności, albo pozbawienia wolności do roku, czyli orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny w w/w wysokości, jest karą w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. W ocenie sądu tylko kara wolnościowa spełni pokładane w niej cele w zakresie wychowawczego oddziaływania na oskarżonego, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, to tylko kara grzywny jest adekwatna do stopnia zawinienia M. M. (1), który swoim czynem niejako zaniechał udzielenia pomocy córce. Jednakże, jak okoliczność łagodząca należy potraktować fakt, że oskarżony nie kwestionował okoliczności niepłacenia alimentów i jednocześnie próbował wytłumaczyć takie postępowanie, co znacznie umniejsza stopień jego winy. Należy wskazać, że po opuszczeniu zakładu karnego w dniu 04.04.2014r, oskarżony zmienił swoje postępowanie, regulował alimenty, wprawdzie ratalnie, ale pokrywało się to z jego ówczesnymi możliwościami finansowymi. Oskarżony również logicznie tłumaczył, że brak możliwości podjęcia stałego zatrudnienia wynikał także z faktu jego wcześniejszej karalności. Obecnie od maja 2018 roku oskarżony nie przebywa na stałe w Polsce, ponieważ znalazł zatrudnienie na terenie UE w budownictwie. To z kolei spowodowało, że od marca 2018 roku, M. M. (1) płaci alimenty regularnie co miesiąc w kwocie od 300 zł do 500 zł. W ocenie sądu wszystkie te okoliczności powinny być wzięte pod uwagę, przy określeniu rodzaju i wysokości kary. Oskarżonemu można jedynie zarzucić, że w/w okresie miał możliwości choćby częściowej spłaty zasądzonych alimentów, a mimo to nie czynił tego. M. M. (1) sam bez jakiegokolwiek racjonalnego powodu zrezygnował z kontaktów z córką i niejako nie rekompensował jej w ten sposób braku pomocy finansowej. Później podejmował nieudolne próby nawiązania kontaktu z M. J. (1), uznając, że pozostawienie zabawek pod domem córki będzie wystarczające, co nie niwelując jego winy w zakresie uchylania się od ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Taka postawa M. M. (1), tylko przekonuje sąd, co zostało już wyżej podniesione, że po prostu nie chciał on wykonywać swoich obowiązków wobec córki, stojąc na stanowisku, że skoro mieszka ona z matką, a on sam nie ma dobrej sytuacji materialnej, to obowiązki oskarżonego, jako ojca ustają.

Mając na uwadze powyższe rozważania, sąd uznał, że kara grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł będzie właściwa. Określając liczbę stawek oraz ich wysokość, sąd wziął także pod uwagę to, że M. M. (1) podejmuje prace na terenie UE, uzyskując dochód 1300 euro, poza tym nadal ciąży na nim obowiązek alimentacyjny wobec córki M. J. (1). W ocenie sądu w pierwszej kolejności należy umożliwić oskarżonemu spłatę powstałych zobowiązań, jak również utrzymanie siebie.

Należy w tym miejscu także wskazać, że skoro oskarżony nie przebywa na stałe na terenie kraju, to nie ma także możliwości wykonania ewentualnej kary graniczona wolności. Orzeczenie takiej kary wiązałoby się z koniecznością powrotu M. M. (1) do Polski, a to z kolei, biorąc pod uwagę jego wcześniejsze dochody, znacznie obniżyłoby możliwości realizacji alimentów.

Na podstawie art.627kpk zasądzono od M. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 320 zł tytułem kosztów sądowych w tym 250 zł tytułem opłaty.